

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. – Prezenta lege reglementează modul de exercitare a profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, precum și înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România.

Art. 2. – (1) Au dreptul să exercite profesia de psiholog:

- a) cetățenii români;
- b) cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene și ai celorlalte state din Spațiul Economic European, prin stabilire în România sau în regim de servicii temporare;
- c) cetățenii din alte țări cu care România are convenții bilaterale în domeniu.

(2) Exercițarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică se face de către persoanele prevăzute la alin. (1), care au absolvit o instituție de învățământ superior de specialitate, cu diplomă de licență în psihologie sau asimilată, obținută într-o instituție de învățământ superior acreditată, din România sau din străinătate, recunoscută sau echivalată, după caz, potrivit legii.

Art. 3. – Psihologul cu drept de liberă practică se supune, în exercițarea profesiei, prevederilor legislației naționale, europene și internaționale, referitoare la drepturile fundamentale ale omului.

Art. 4. – (1) Psihologul cu drept de liberă practică își desfășoară activitatea pe baza principiului independenței profesionale, care îi conferă dreptul de inițiativă și decizie în exercițarea actului profesional, cu asumarea deplină a răspunderii pentru calitatea acestuia.

(2) Confidențialitatea actului psihologic este protejată prin lege și este o obligație a oricărui psiholog.

Art. 5. – Psihologul cu drept de liberă practică desfășoară următoarele tipuri de activități:

- a) studiul comportamentului uman și al proceselor mentale;
- b) investigația și recomandarea căilor de soluționare a problemelor psihologice;
- c) elaborarea și aplicarea de teste pentru măsurarea inteligenței, abilităților, aptitudinilor și a altor caracteristici umane;
- d) testarea psihologică, prevenirea și psihoterapia tulburărilor emoționale și de personalitate, precum și a fenomenelor de inadaptație la mediul social și profesional;
- e) interpretarea datelor obținute și elaborarea recomandărilor pe care le consideră necesare.

Art. 6. – Exercițarea profesiei de psiholog se desfășoară:

- a) în sectorul privat, în regim salarial, sau independent cu drept de liberă practică, potrivit dispozițiilor prezentei legi și ale altor reglementări și acte normative în vigoare;
- b) în sectorul public, în care psihologii au, după caz, statutul de funcționar public, cadru didactic și alte funcții, potrivit prevederilor legilor speciale și regulamentelor sau statutelor instituției respective.

CAPITOLUL II

Exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică

Secțiunea 1

Dobândirea și exercitarea dreptului de liberă practică

Art. 7. – (1) Dreptul de liberă practică implică exercitarea activităților prevăzute la art. 5 și asumarea deplină a răspunderii pentru calitatea actului profesional în raport cu beneficiarii serviciilor psihologice, cu respectarea reglementărilor specifice în domeniu.

(2) Dreptul de liberă practică se exercită olograf, cu menționarea în clar a numelui, prenumelui și a codului personal din Registrul unic al psihologilor cu drept de liberă practică din România, concomitent cu aplicarea parafei proprii.

Art. 8. – (1) Persoanele prevăzute la art. 2 alin.(1) dobândesc atestatul de liberă practică în condițiile prezentei legi. Dobândirea atestatului atrage înscrierea în Registrul unic al psihologilor cu drept de liberă practică din România.

(2) Persoanele prevăzute la art. 2 alin.(1) lit. b), atestate ca psihologi de autoritățile competente din statele membre ale Uniunii Europene și ale celorlalte state din Spațiul Economic European, dobândesc dreptul de liberă practică în urma recunoașterii profesionale, în conformitate cu dispozițiile legii speciale și ale normelor europene în domeniu.

(3) Persoanele prevăzute la art. 2 alin.(1) lit. b), care prestează servicii temporare, au obligația de a face o declarație referitoare la serviciile prestate, care se depune la Colegiul Psihologilor din România, aceștia fiind exceptați de la procedura atestării, precum și de la obligativitatea înscrierii în Registrul unic al psihologilor cu drept de liberă practică din România sau plata unei taxe administrative. În acest caz se aplică o procedură simplificată, stabilită prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art. 9. – Atestatul de liberă practică se eliberează pe baza normelor metodologice de aplicare a prezentei legi și a stării de sănătate certificată.

Art. 10. – În funcție de competența și experiența profesională a solicitantului, se poate acorda una dintre următoarele forme de atestare:

a) atestatul de liberă practică pentru activitate în condiții de supervizare, pentru psihologii fără experiență în domeniul respectiv;

b) atestatul de liberă practică în regim de asociere, pentru psihologii care lucrează în colective profesionale;

c) atestatul de liberă practică autonomă, pentru psihologii care întrunesc criteriile de competență și experiență profesională stabilite prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art. 11. – Atestatele prevăzute la art. 10 lit. a) și b) pot fi revizuite, la cerere, după minimum un an.

Art. 12. – Controlul și supravegherea modului de exercitare a profesiei de psiholog cu drept de liberă practică se fac în conformitate cu prevederile prezentei legi.

Secțiunea a 2-a

Forme de exercitare a profesiei de psiholog cu drept de liberă practică

Art. 13. – (1) Pentru exercitarea profesiei, psihologii cu drept de liberă practică pot înființa, la alegere, potrivit legii, cabinete individuale, cabinete asociate, societăți civile profesionale, sau își pot desfășura activitatea în temeiul unor contracte de muncă, potrivit legii.

(2) Indiferent de forma de exercitare a profesiei, psihologii cu drept de liberă practică pot angaja salariați, în condițiile legii.

Art. 14. – (1) Cabinetele individuale de psihologie, constituite potrivit legii, se declară la Colegiul Psihologilor din România. Raporturile contractuale se stabilesc între psihologul cu drept de liberă practică și beneficiarul serviciilor oferite de acesta.

(2) Cabinetele individuale se pot asocia prin contract și se declară la Colegiul Psihologilor din România.

(3) Formele și modalitățile de exercitare a profesiei, declarate la Colegiul Psihologilor din România, sunt înregistrate obligatoriu în Registrul unic al psihologilor cu drept de liberă practică din România.

Art. 15. – (1) Societățile civile profesionale se constituie, în condițiile legii, prin contract de societate civilă încheiat între doi sau mai mulți psihologi cu drept de liberă practică, și sunt declarate la Colegiul Psihologilor din România.

(2) Raporturile contractuale se nasc între beneficiar și societatea civilă profesională, indiferent care dintre psihologii cu drept de liberă practică asociați îndeplinește serviciul profesional.

(3) În cadrul societăților civile profesionale patrimoniul este comun și aparține asociațiilor în cotele părți stabilite prin contractul de societate civilă.

Secțiunea a 3-a

Drepturile și obligațiile psihologilor cu drept de liberă practică

Art. 16. – Psihologul cu drept de liberă practică are următoarele drepturi:

a) să desfășoare activitățile prevăzute la art.5, în conformitate cu tipul de atestat deținut;

b) să obțină, pentru serviciile prestate, un onorariu sau salariu negociat în mod liber cu beneficiarul.

Art. 17. – Psihologul cu drept de liberă practică are următoarele obligații:

a) să cunoască și să respecte reglementările legale în vigoare referitoare la exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică;

b) să se conformeze și să respecte Codul deontologic al profesiei de psiholog cu drept de liberă practică;

c) să exercite dreptul de liberă practică în limitele stabilite prin tipul de atestat deținut;

d) să se preocupe de perfecționarea calificării profesionale;

e) să își asume întreaga responsabilitate profesională față de beneficiar, manifestând conștiinciozitate și probitate profesională;

f) să servească interesele beneficiarului în acord cu interesul public și cu exigențele profesionale.

Secțiunea a 4-a
Suspendarea și încetarea dreptului de liberă practică.
Radierea din Registrul unic al psihologilor
cu drept de liberă practică din România

Art. 18. – Dreptul de liberă practică se suspendă:

- a) temporar, la cererea persoanei înscrise;
- b) după 6 luni de neplată, fără justificare, a cotizației anuale către Colegiul Psihologilor din România, până la achitarea ei integrală;
- c) cu titlu de sancțiune disciplinară, pe toată durata sancțiunii;
- d) pe perioada suspendării dreptului de a profesa, dispusă prin hotărâre judecătorească definitivă.

Art. 19. – (1) Dreptul de liberă practică încetează:

- a) prin renunțarea în scris la exercițiul dreptului de liberă practică;
- b) dacă persoana înscrisă a fost condamnată definitiv pentru o faptă prevăzută de lege, în legătură cu exercitarea dreptului de liberă practică, sau dacă i s-a aplicat pedeapsa complementară a interzicerii dreptului de a exercita profesia printr-o hotărâre judecătorească definitivă.

(2) Încetarea dreptului de liberă practică atrage radierea din Registrul unic al psihologilor cu drept de liberă practică din România.

Secțiunea a 5-a
Interdicții și incompatibilități în exercitarea profesiei de psiholog
cu drept de liberă practică

Art. 20. – Nu poate exercita profesia de psiholog cu drept de liberă practică:

- a) psihologul care a fost condamnat definitiv pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni contra umanității sau vieții în împrejurări legate de exercitarea profesiei de psiholog și pentru care nu a intervenit reabilitarea;

b) psihologul căruia i s-a interzis dreptul de a exercita profesia, pe durata stabilită prin hotărâre judecătorească;

c) psihologul căruia i s-a suspendat temporar avizul de exercitare a profesiei, ca sancțiune disciplinară, pe durata suspendării.

Art. 21. – Exercițarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică este incompatibilă cu:

a) desfășurarea oricărei activități de natură a aduce atingere demnității profesionale sau bunelor moravuri;

b) starea de sănătate necorespunzătoare, certificată de Comisia de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă, potrivit legii;

c) folosirea cu bună știință a cunoștințelor sau metodelor profesionale în defavoarea persoanei sau în scop ilegal.

Art. 22. – Persoanele prevăzute la art. 2 alin.(1) lit. b) și c) trebuie să facă dovada că nu se află într-o situație definită la art. 20 și art. 21, prin documente provenite de la autoritățile competente din țările respective.

CAPITOLUL III

Colegiul Psihologilor din România

Secțiunea 1

Organizare și atribuții

Art. 23. – (1) Colegiul Psihologilor din România, denumit în continuare *Colegiul*, este o organizație profesională, cu personalitate juridică, de drept privat, apolitică, autonomă și independentă, de interes public, cu patrimoniu și buget proprii. Colegiul are rolul de a reprezenta și ocroti la nivel național și internațional interesele profesiei de psiholog cu drept de liberă practică.

(2) Colegiul Psihologilor din România are sediul central în municipiul București.

(3) Colegiul Psihologilor din România se constituie din totalitatea psihologilor cu drept de liberă practică din România.

(4) Psihologii cu drept de liberă practică au dreptul, fără nici o îngrădire, să adere la alte forme de asociere profesională.

(5) Colegiul are obligația de a publica anual Registrul unic al psihologilor cu drept de liberă practică din România.

Art. 24. – Atribuțiile Colegiului sunt următoarele:

- a) asigură respectarea cadrului organizatoric pentru exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică în condițiile prezentei legi;
- b) instituie standarde de calitate a serviciilor psihologice;
- c) instituie un cadru de promovare și de dezvoltare a competenței profesionale;
- d) instituie și promovează norme deontologice în exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică;
- e) reprezintă interesele membrilor săi în fața autorităților publice și administrative, precum și în organismele profesionale internaționale;
- f) atestă dreptul de liberă practică al psihologilor și gestionează Registrul unic al psihologilor cu drept de liberă practică din România.

Secțiunea a 2-a Forurile de conducere

Art. 25. – (1) Forurile de conducere ale Colegiului Psihologilor din România sunt:

- a) Convenția Națională;
- b) Consiliul Colegiului;
- c) Comitetul Director;
- d) Președintele Colegiului.

(2) Alegerea forurilor de conducere ale Colegiului se face numai prin vot secret.

(3) Persoanele alese în forurile de conducere exercită un mandat de 4 ani și nu mai mult de două ori consecutiv.

(4) Forurile de conducere colectivă iau hotărâri prin vot deschis, dacă nu hotărâsc altfel.

Art. 26. – (1) Convenția Națională este constituită din reprezentanții membrilor Colegiului, pe baza unei norme de reprezentare, proporțional cu numărul membrilor din fiecare filială.

(2) Convenția se întrunește, de regulă, odată la 4 ani. Ea se poate întruni în sesiune extraordinară la solicitarea majorității simple a membrilor Consiliului Colegiului.

(3) Convocarea Convenției Naționale se face prin mass-media, cu cel puțin 3 luni înainte de data fixată.

(4) Convenția Națională este precedată de convenții teritoriale, care aprobă reprezentanții în conformitate cu norma de reprezentare.

(5) Convenția Națională este legal constituită în prezența a 2/3 din numărul reprezentanților delegați. Dacă la prima convocare condiția de cvorum nu este îndeplinită, Comitetul Director stabilește o nouă dată, nu mai devreme de 15 zile calendaristice. În această situație, Convenția Națională este legal constituită în prezența majorității membrilor delegați și adoptă hotărâri cu majoritatea membrilor prezenți.

Art. 27. – Convenția Națională are următoarele atribuții:

a) aprobă Regulamentul de organizare și funcționare internă, Codul deontologic al profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, Codul de procedură disciplinară, Normele de avizare a metodelor și tehnicilor de evaluare și asistență psihologică, precum și modificările la acestea;

b) alege și revocă Președintele Colegiului și membrii Comitetului Director;

c) aprobă raportul de activitate al Consiliului Colegiului și alte documente.

Art. 28. – Consiliul Colegiului este constituit din președintele Colegiului, care este și președinte al Consiliului, membrii Comitetului Director și președinții filialelor teritoriale.

Art. 29. – (1) Consiliul Colegiului se întrunește anual, la convocarea președintelui Colegiului.

(2) Consiliul se poate întruni și în mod excepțional, la solicitarea majorității simple a membrilor săi.

Art. 30. – Atribuțiile Consiliului sunt următoarele:

a) stabilește liniile directoare în legătură cu problemele fundamentale ale profesiei de psiholog cu drept de liberă practică și ale activității Colegiului;

b) analizează și aprobă raportul de activitate al Comitetului Director;

c) aprobă cotizația anuală și nivelul taxelor necesare acoperirii costurilor de atestare și a altor servicii prestate;

d) aprobă structurile administrative ale Comitetului Director, înființarea de noi comisii sau restructurarea celor existente;

e) aprobă raportul de audit financiar, efectuat de o firmă independentă;

f) aprobă bugetul de venituri și cheltuieli al Colegiului, bilanțul Colegiului și descarcă Comitetul Director de gestiunea fondurilor.

Art. 31. – Comitetul Director este constituit din președintele Colegiului, care deține și calitatea de președinte al Comitetului Director, președinții comisiilor prevăzute la art. 35 și membrii acestora.

Art. 32. – Înlocuitorul de drept al președintelui Comitetului Director, în caz de indisponibilitate, este președintele Comisiei de deontologie și disciplină sau alt președinte de comisie, desemnat de Comitetul Director.

Art. 33. – Comitetul Director are următoarele atribuții:

a) eliberează atestatul de psiholog cu drept de liberă practică;

b) eliberează avizul pentru metodele și tehnicile de evaluare și asistență psihologică, precum și modul de utilizare a acestora;

c) propune instituțiilor abilitate cursuri și alte forme de educație permanentă în domeniul psihologiei, în conformitate cu prevederile legale;

d) elaborează Regulamentul de organizare și funcționare internă;

e) elaborează Codul deontologic al profesiei de psiholog cu drept de liberă practică;

f) elaborează, împreună cu Ministerul Educației și Cercetării, normele metodologice de aplicare a prezentei legi;

g) elaborează Codul de procedură disciplinară și urmărește aplicarea acestuia;

h) elaborează Normele de avizare a metodelor și tehnicilor de evaluare și asistență psihologică;

i) întocmește, reactualizează și face public Registrul unic al psihologilor cu drept de liberă practică din România;

j) mediază litigiile dintre psihologi cu drept de liberă practică, dintre aceștia și beneficiarii serviciilor psihologice, precum și dintre psihologi și angajatorii acestora, în probleme legate de exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică;

k) sesizează organele în drept în cazurile de exercitare ilicită a profesiei de psiholog cu drept de liberă practică;

l) propune nivelul taxelor pentru serviciile prestate, precum și al cotizației anuale.

Art. 34. – Comitetul Director funcționează prin ședințe în plen și pe comisii ale căror competențe și periodicitate sunt stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare internă.

Art. 35. – (1) În cadrul Comitetului Director funcționează următoarele comisii:

a) comisii aplicative: Comisia de psihologie clinică și psihoterapie; Comisia de psihologia muncii, transporturilor și serviciilor; Comisia de psihologie educațională, consiliere școlară și vocațională; Comisia de psihologie pentru apărare, ordine publică și siguranță națională;

b) Comisia metodologică;

c) Comisia de deontologie și disciplină.

(2) Comisiile prevăzute la alin.(1) sunt structuri organizatorice de specialitate ale căror atribuții sunt stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare internă.

(3) În funcție de necesități, se pot înființa, desființa sau restructura comisiile existente.

Art. 36. – Comisiile au următoarele atribuții:

a) comisii aplicative desfășoară procedurile prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei legi și propun Comitetului Director eliberarea atestatului în domeniile de specializare corespunzătoare;

b) Comisia metodologică avizează metodele și tehnicile de asistență psihologică în conformitate cu Normele de avizare a metodelor și tehnicilor de evaluare și asistență psihologică;

c) Comisia de deontologie și disciplină urmărește respectarea Codului deontologic al profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, judecă abaterile de la prevederile acestuia și aplică sancțiuni, conform prezentei legi.

Art. 37. – Fiecare comisie este condusă de un birou constituit din președinte, vicepreședinte, secretar și dispune de un secretariat tehnic.

Art. 38. – Comisiile elaborează norme și proceduri de control și supervizare profesională în domeniile proprii, aprobate de către Consiliul Colegiului, asigurând pregătirea persoanelor cu atribuții de control.

Art. 39. – Membrii Comitetului Director și ai conducerii filialelor teritoriale au dreptul la indemnizații de ședință stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare internă și la decontarea cheltuielilor de deplasare legate de îndeplinirea atribuțiilor specifice.

Art. 40. – Președintele Colegiului și președinții comisiilor prevăzute la art.35 asigură conducerea operativă a Colegiului Psihologilor din România.

Art. 41. – Președintele Colegiului are următoarele atribuții:

- a) reprezintă Colegiul în relațiile cu alte organizații și instituții din țară și străinătate;
- b) încheie convenții și contracte în numele Colegiului cu aprobarea Comitetului Director;
- c) convoacă și conduce ședințele Comitetului Director, Consiliului și Convenției Naționale;
- d) ordonancează cheltuielile bugetare ale Comitetului Director.

Secțiunea a 3-a

Filialele teritoriale ale Colegiului Psihologilor din România

Art. 42. – (1) Colegiul Psihologilor din România are filiale teritoriale, la nivel de județ și în municipiul București.

(2) Dacă într-un județ există mai puțin de 50 de psihologi cu drept de liberă practică se vor putea înființa filiale teritoriale prin asocierea psihologilor din județe limitrofe.

Art. 43. – Forurile de conducere ale filialelor teritoriale sunt:

- a) Convenția filialei;

- b) Comitetul filialei;
- c) Președintele filialei.

Art. 44. – Convenția filialei reprezintă forul de dezbatere al membrilor Colegiului, cu domiciliul în zona respectivă, și are următoarele atribuții:

- a) dezbate problemele specifice ale practicii profesionale curente;
- b) aprobă raportul anual de activitate al Comitetului filialei;
- c) alege și revocă președintele și membrii Comitetului filialei;
- d) alege reprezentanții pentru Convenția Națională;
- e) propune candidați la funcția de președinte al Colegiului și de membri ai Comitetului Director.

Art. 45. – Convenția filialei se întrunește anual la convocarea președintelui filialei sau la solicitarea majorității membrilor filialei.

Art. 46. – (1) Comitetul filialei este structura de coordonare la nivel teritorial și se află sub autoritatea Comitetului Director.

(2) Comitetul filialei este condus de un președinte și este constituit dintr-un număr impar de membri.

(3) Atribuțiile Comitetului filialei:

- a) elaborează raportul anual de activitate și, după aprobarea acestuia de Convenția filialei îl înaintează Comitetului Director;
- b) informează membrii cu privire la hotărârile Colegiului;
- c) poate face propuneri de reprezentare la Convenția Națională;
- d) poate face propuneri de candidaturi pentru președinte și membrii Comitetului Director;
- e) controlează activitatea profesională a membrilor Colegiului din zona filialei respective, pe baza mandatului dat de Comitetul Director și avizează dosarele psihologilor cu drept de liberă practică propuși pentru activități de control;
- f) primește dosarele de atestare, verifică conformitatea lor și le transmite Comitetului Director.

Art. 47. – Înlocuitorul de drept al președintelui filialei este membrul din Comitetul filialei cu vechimea profesională cea mai mare.

Secțiunea a 4-a
Registrul unic al psihologilor cu drept de liberă practică
din România

Art. 48. – (1) Registrul unic al psihologilor cu drept de liberă practică din România cuprinde lista psihologilor cu drept de liberă practică, în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(2) Registrul este un document public, fiind pus la dispoziția beneficiarilor serviciilor psihologice, cu scopul de a certifica dreptul de liberă practică și domeniile de competență ale membrilor Colegiului.

(3) Comitetul Director are obligația să asigure publicitatea Registrului unic al psihologilor cu drept de liberă practică din România, prin mijloace electronice și prin editarea anuală a acestuia.

CAPITOLUL IV

Finanțarea activității Colegiului Psihologilor din România

Art. 49. – Sursele de finanțare ale Colegiului Psihologilor din România sunt următoarele:

- a) cotizații;
- b) taxe;
- c) donații și sponsorizări din partea unor persoane fizice și juridice;
- d) alte surse, conform legilor în vigoare.

Art. 50. – Repartizarea bugetului pentru Comitetul Director și comitetele filialelor se aprobă de către Consiliul Colegiului.

Art. 51. – Fondurile bănești se utilizează pentru cheltuieli de personal, cheltuieli materiale, investiții și dotări, precum și pentru alte scopuri aparținând domeniului specific de activitate.

Art. 52. – Activitatea financiară se supune controlului organelor în drept.

CAPITOLUL V

Răspunderea disciplinară

Art. 53. – Comitetul Director al Colegiului Psihologilor din România judecă litigiile și abaterile deontologice, disciplinare și profesionale ale psihologilor, în conformitate cu Codul de procedură disciplinară.

Art. 54. – (1) Psihologii cu drept de liberă practică, care încalcă prevederile prezentei legi și regulamentele specifice privind exercitarea profesiei de psiholog, sau nu respectă Codul deontologic, răspund disciplinar în funcție de gravitatea abaterii, putând fi sancționați cu:

- a) mustrare;
- b) avertisment;
- c) suspendarea temporară, pe un interval de 6-12 luni, a avizului de exercitare a profesiei;
- d) retragerea definitivă a atestatului.

(2) Sancțiunile prevăzute la alin.(1) se comunică în termen de 10 zile inspectoratului teritorial de muncă, precum și instituției sau unității cu care psihologul sancționat a încheiat contractul de muncă.

Art. 55. – Sancțiunile prevăzute la art. 54 alin.(1) lit. a) și b) se aplică de către Comisia de deontologie și disciplină, la propunerea comisiilor de specialitate ale Comitetului Director, iar cele menționate la art.54 alin.(1) lit. c) și d) de către Comitetul Director, la propunerea Comisiei de deontologie și disciplină.

Art. 56. – Sancțiunile prevăzute la art. 54 alin.(1) lit. a) și b) pot fi contestate la Comitetul Director, iar cele menționate la art. 54 alin. (1) lit. c) și d) la Consiliul Colegiului.

Art. 57. – Răspunderea disciplinară a psihologilor cu drept de liberă practică atestați, potrivit prezentei legi, nu exclude răspunderea penală, contravențională, civilă sau materială, conform prevederilor legale.

Art. 58. – Practicarea profesiei de psiholog, în condiții de liberă practică, de către o persoană care nu are această calitate constituie infracțiune și se pedepsește conform Codului penal.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 59. – Asociația Psihologilor din România desemnează un comitet de inițiativă care convoacă Adunarea de constituire a Colegiului, în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 60. – Adunarea de constituire a Colegiului alege Comitetul Director provizoriu, președintele interimar și desemnează comitete de inițiativă teritoriale.

Art. 61. – Comitetul Director ales de Adunarea de constituire elaborează în termen de 6 luni, documentele prevăzute la art. 33 lit. d), e), g), h) și, în același termen, convoacă Convenția Națională a Colegiului.

Art. 62. – Cu 3 luni înaintea Convenției Naționale, comitetele filialelor teritoriale ale Colegiului organizează Convențiile filialelor, care aleg membrii comitetelor, desemnează reprezentanții la Convenția Națională și aprobă propunerile pentru funcțiile la nivelul Colegiului Psihologilor din România.

Art. 63. – Convenția Națională aprobă documentele de organizare și funcționare prevăzute de prezenta lege, alege președintele și membrii Comitetului Director, pentru un mandat de 4 ani.

Art. 64. – Impunerea de către Colegiu a unor restricții privind amplasarea și numărul cabinetelor psihologice de liberă practică este strict interzisă.

Art. 65. – Normele metodologice de aplicare a prezentei legi se aprobă prin hotărâre a Guvernului, în termen de 60 de zile de la constituirea forurilor de conducere ale Colegiului.

Art. 66. – Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 17 mai 2004, cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI

Gheorghe Buzatu

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 18 mai 2004, cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Constantin Niță